

כליכך אהבתך אותה בסביבה. היא עוסקת בקוסמטיקה כמיקצוע מישני וכהבטחה ל־טווח רחוק, וטוענת כי היא אהבת לה־ציא מוצרים מוגמרים יפים מתחת ידיה. אינה אהבת נשים יותר ממנה בסביבתה, אך בעבודתה כדוגמנית קשת לה לא להתקל בהן, ולכן היא משתדלת לתיות תמיד הכי יפה.

את שירותה הצבאי דחו לה בשנת. נתנו לה צ'אנס להתקדם במיקצוע. היא רוצה לשרת ביחידה קרבית כי היא אהבת הרפתקאות, ולא איכפת לה להיות זרוקה אי־שם בסיני אך רק לזמן קצר. אחר־כך היא רוצה להתחתן עם יואל שלה, וללדת לו שלושה ילדים. בכלל, היא מודה, "אם יואל יגיד לי לוותר על הדוגמנות, אוותר. הוא ראשון במעלה אצלי".

במיסגרת אהבת ההרפתקנות שלה, כמעט שנסעה לחו"ל בחברתו של סוחר ערבי,

צילומים מאת

אילנה בן־ארי

שהציע תמורתה 30 גמלים ו־20 אלף דינר, כדי שתיסע איתו ללונדון. הרעיון מצא חן בעיניה, אבל החבר שלה טוען שהיא לא היתה רצינית, ולכן העסקה בוטלה. היא רגילה למבטי הגברים הננעצים בה ללא־הרף, ואינה מנידה עפעף כשהיא שומעת לחששים מאחרי גבה. אחרי הכל, להיות יפהפייה זה לא מיקצוע קל. צריך להביא בחשבון את מבטי־הקינאה של הרבים, את מבטי־הערצה של הגברים ואת הפחד הגורא של איך־אני־נראית־היום. איריס בן מתבוננת בראי לעיתים מזומות יותר משהיא מדברת. כל משב קל של רוח בשערותיה מעביר אותה לדום, וממיד היא שולפת מהארנק את הראי ו־המסרק, ומתקנת באותה הודמנות גם את האיפור. המעמד מחייב, נא לא לשכוח.

צרפתי שלה כדי שיתפור. בעיקר אהובים עליה בדי סטין ולורקס מבהיקים זה שהם מעוררים תשומת־לב מיוחדת לא מרתיע אותה.

כשאומרים לה שהיא מזכירה את בייבי־דול האנדית, הלא היא חכוכי בת קרול בייקר, בימיהוורה שלה, היא זורחת מאושר. אך כשאומרים לה שהיא דומה לפנינה רוזנבלום, היא מתרתת ו־טוענת שאין ביניהן כל דמיון פרט לצבע־השיער ו...נכון, ההופעה הפרובוקטיבית. לא, היא בשום פנים ואופן אינה רוצה לרשת את מקומה של פנינה, שהתפנה. היא

המודעות שלה לגבי יופייה החיצוני באה לה באופן סופי וברור, כשבגיל 14, קיבלה עשרות בקשות לחברות מחבריה לספסל־הלימודים בגימנסיה הרצליה. אולם חבריה אלה היו ילדותיים מדי לטעמי מה של איריס, והיא העדיפה על פניהם צעיר בן 25 בשם יוסי, שעבד עם אביו במפעל־רהיטים מישפחתו. כששואלים את איריס איך הסתדרה בתור ילדה עם חברי עותיו הברורות של בן 25, היא מודה, כשרטומק קל מכסה את פניה: "הוא חיפש אצל אחרות מה שלא יכול היה לקבל אצלי". מיד לאחר־מכן היא טוענת, כי המשיכה

התתורנית

רוצה להיות האי־עצמה, ועובדה שהיא מצליחה בכך היטב. מורתה לאא פלטר, מי שהכשירה אותה למיקצוע הדוגמנות, אומרת כי איריס היא התלמידה המוצלחת ביותר שהוציאה מתחת ידיה בשנתיים האחרונות. בשבוע־האופנה הועסקה איריס על־ידי בית־הרושת שאת דגמיו הציגה. במיסדרות נות מלון הילטון פגשה בבעלי מיפעלים רבים שהציעו לה עבודה, אך היא בחרה לעבוד דווקא עם מיפעל יוקרתי המעסיק דוגמניות־צמרת בלבד. היא מוצפת, לדבריה, בהצעות־עבודה, ומסרבת בעקשנות להשתתף בתחרויות יר פי למיניהן כי היא, כאמור, ביישנית. אבל אם יציעו לה תפקיד בקולנוע, לעומת זאת, יהיה לה קשה מאוד לטרו, למרות הביישנות. היא אהבת את ההנאות הקטנות שבחיים, כמו למשל את החבר שלה, את האהבה, אוכל טוב, רכיבה על סוסים ומזג־אוויר אביבי. היא שונאת את המלחמה (מי לא?) ואנשים צבועים. אין לה חרבה חברות, כי בחורות לא־

שלה למבוגרים נובעת בעצם מהבגרות הרגשית שלה. את חברה העכשווי, העיתונאי יואל ישראלי, הכירה איריס דרך חברים לפני כשנה וחצי, ומאו הם ביהוד, בדירתו של יואל שבצפון תל־אביב. באופן רישמי משיכה איריס להתגורר בבית הוריה, שם היא מחזיקה את מירב הפציה, אך היא מודה כי את מרבית זמנה היא מבלה בביתו של יואל, בן ה־28. במעט הססנות היא מודה גם, כי עם יואל זה רציני, וכי הסוף יהיה שילכו לחופה וקידושין. היא אינה מוכנה להגיד מה היא מחפשת בגברים, כי כבר אינה מחפשת בעצם. את שלה כבר מצאה, ומה שהיא אהבת אצלו הכי הרבה זה התכונה הנדירה שלו — להתחשב. להתחשב בנשיותיה הקפריזיות והילדותיות, להתחשב ברצונה להיות דוגמנית ולעודד אותה בכך, "בכלל", היא אומרת, "חוא נותן לי יחס". את הבגדים הפרובוקטיביים שלה מתכננת איריס בעצמה. היא אינה סומכת על הבוטיקים והחנויות, קונה בדים בעצמה, משרטטת את הדוגמה ונותנת לחייט א־

..אני ביישנית!
טוענת איריס ומכסה את חלקת־ביטנה החשופה בידיה.

